

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.356/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Remes Gábor

Dr. Szilas Judit bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Incze Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: dr. Incze Márton

cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala XXI. Kerületi Hivatala cím3

Az alperes képviselője: Dr. Szász Imola kamarai jogtanácsos

A per tárgya: népegészségügyi ügyben hozott BP-21/NEO/03186-2/2024. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék
14.K.704.738/2024/11. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes (13. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 14.K.704.738/2024/11. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek 71.120 (azaz hetvenegyezer-százhusz) forint, az alperesnek 56.000 (azaz ötvenhatezer) forint költsége merült fel, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az cím4 szám alatti telephelyen házi gyermekorvosi ellátást végez. A felperes részére kiadott működési engedély az ügyelet/készenlét ellátási formáját „*Nem vesz részt*” szöveggel tartalmazta.

[2] Az alperes a működési engedély módosítása tárgyában 2024. október 21-én hivatalból közigazgatási hatósági eljárást indított, amelynek eredményeként a 2024. október 24. napján meghozott BP-21/NEO/03186-2/2024. számú határozatával a felperes működési engedélyét hivatalból módosította: annak 1. számú mellékletében a házi gyermekorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „*Nem vesz részt ügyeletben*” helyett „*Központi ügyeletben látja el*” formában határozta meg. Egyidejűleg előírta, hogy a felperes a működése során köteles az egyes szakmák, illetve szakmán belüli szolgáltatások folytatásához előírt személyi, tárgyi és szakmai követelményeket folyamatosan biztosítani, valamint a további, a tevékenységre előírt speciális jogszabályi előírásokat betartani. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az előírtak be nem tartása esetén bírság kiszabására van lehetőség.

[3] Határozatának indokolásában kiemelte, hogy az ügyeleti ellátást 2024. október 1-jétől az Országos Mentőszolgálattal (a továbbiakban: OMSZ) kötött szerződés alapján

látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő házi orvosok, házi gyermekorvosok az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eatv.) 6/A. §-a és az egészségügyi ellátás folyamatos működésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: ESzCsM r.) 15. § (6) bekezdése értelmében, az ESzCsM r. 15. § (8a)-(8c) bekezdéseiben meghatározott feltételek szerint. Erre figyelemmel vizsgálta felül az illetékességébe tartozó valamennyi érintett működési engedélyét. Mivel a felperes működési engedélye nem tartalmazta az ügyeletben való részvétel tényét, ezért azt hivatalból módosította az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 14. § (1) bekezdése alapján. A nyolc napon belüli döntéshozatalra figyelemmel mellőzte a felperes eljárás megindításáról szóló értesítését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését kérte. Sérelmezte, hogy az alperes az eljárás megindításáról nem értesítette, abba ügyfélként nem vonta be, így jogait nem tudta gyakorolni. Az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási és az indokolási kötelezettségének. Hangsúlyozta, hogy sem a határozat meghozatalának időpontjában, sem azóta nem teljesülnek a Korm. r. 8. §-ában foglalt feltételei az ügyeleti munkavégzésnek, ugyanis az OMSZ-szel még nem kötött közreműködői szerződést, nem rendelkezik felelősségbiztosítási szerződéssel, és nem tett kötelezettségvállaló nyilatkozatot sem.

[5] Az alperes védekezése a kereset elutasítására irányult, fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A jogerős ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a 2025. március 19-én kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[7] A Kúria Kfv.II.37.721/2013/6. számú ítéletében foglaltakra hivatkozással megállapította, hogy a működési engedélynek nem a jogszabályi előírásokat, hanem a jogszabályoknak és szakmai követelményeknek való megfelelés tényét kell rögzítenie. A Korm. r. 11. § (2) bekezdés k) pontja az ügyeleti rendszerben való közreműködés „tényének” rögzítését írja elő a működési engedélyben. Ez az előírás az elsőfokú bíróság szerint azt jelenti, hogy amennyiben az egészségügyi szolgáltató – értelemszerűen az OMSZ-szel kötött szerződés megkötését, illetve az egyéb jogszabályi és szakmai feltételek igazolását követően – ténylegesen részt vesz az ügyeleti szolgálat ellátásában, úgy ezt a tényt – kérelemre vagy hivatalból – rögzíteni kell a működési engedélyben. Az alperes nem pusztán regisztratív

szervként járt el, mert a Korm. r. 9. § (1) és (3) bekezdéseiből következően vagy az eljárás során tartott szemlén, vagy utólag, hatvan napon belül megtartott helyszíni ellenőrzésen is meg kell győződnie a feltételek teljesítéséről. A Korm. r. 11. § (1) bekezdéséből következően a működési engedély kiadása során az adott szakmához tartozó egyes tevékenységek tekintetében – így az ügyeletellátás vonatkozásában is – külön-külön vizsgálni kell a követelményeknek való megfelelést. Ez a kötelezettség pedig attól függetlenül fennáll, hogy a központi ügyelet ellátására egyébként külön szakmai kód vonatkozik vagy sem.

[8] A jogerős ítéletben foglaltak szerint az alperes jogszabálysértő módon járt el, amikor kizárólag az ügyeleti rendszerben való közreműködést előíró jogszabályi rendelkezés alapján módosította a felperes működési engedélyét. Elmulasztotta a tényállás tisztázását arra vonatkozóan, hogy a felperes esetében az ügyeletben való közreműködéssel kapcsolatban előírt jogszabályi és szakmai feltételek ténylegesen teljesülnek-e, a felperes valóban közreműködik-e az ügyeletben. Megállapítása szerint attól, hogy létezik olyan jogszabályi előírás, amely alapján a háziorvosoknak és a házi gyermekorvosoknak közre kell működniük az OMSZ által szervezett központi ügyeletben, nem következik, hogy ezt az előírást a működési engedélyben rögzíteni kellene, különösen nem azon célból, hogy a hatóság lehetőséget teremtsen az engedélytől eltérő működésre hivatkozással szankció kiszabására.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[9] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Perköltséget számított fel.

[10] Jogi álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, az ESzCsM r. 15. § (1), (6), (8a)-(8c) bekezdéseit, a Korm. r. 7. § (2) bekezdését, 11. § (2) bekezdés *k)* pontját és 14. § (1) bekezdését, a Kp. 2. § (1), (2), (4) bekezdéseit, 84. § (2) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdését.

[11] Állította, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése, és így a jogkövetkeztetése is téves. Álláspontja szerint a jogerős ítélet indokolása hiányos, mert mellőzte a védiratban foglaltak vizsgálatát.

[12] Kiemelte, hogy a Korm. r. 11. § (1) bekezdése alapján működési engedély szakmára, illetve szakmán belül egyes szolgáltatásokra adható ki. Az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI.17.) EüM rendelet külön szakmaként ismeri el a központi ügyeletet, illetve a háziorvosi ellátást. A felperes működési engedélyében a módosítást követően sincs szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, az kizárólag a 6302 szakmakódú, házi gyermekorvosi ellátásra szól. Az OMSZ által működtetett, háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásra vonatkozó működési engedélyt (szakmakód: 4601 központi ügyelet) a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (a továbbiakban: NNGYK) adja ki. A Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés *k)* pontja alapján a kerületi hivatalok

által a háziiorvosi (szakmakód: 6301) és házi gyermekorvosi szakmára (szakmakód: 6302) kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia. A működési engedély módosítását az NNGYK, mint szakmai irányító szerv által megküldött iránymutatás alapján végezte el, és mindössze az ügyeleti rendszerben történő közreműködés tényét tüntette fel és nem új kötelezettséget írt elő.

[13] Hangsúlyozta, hogy a személyes közreműködésre irányuló tevékenység bejelentése külön eljárásra tartozik. A felperes ügyeletben való részvételi kötelezettségét nem önmagában a keresettel támadott határozat, hanem a megváltozott jogi környezet eredeteti, ezért a szerződés hiánya irreleváns.

[14] Kérte, hogy a Kúria ítélkező tanácsa a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében kezdeményezzen jogegységi eljárást, figyelemmel a felülvizsgálati kérelemben megjelölt alsóbb fokú bírósági ítéletekben (Budapest Környéki Törvényszék, Debreceni Törvényszék, Miskolci Törvényszék) megjelenő, széttartó jogértelmezésekre.

[15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Perköltséget számított fel.

[16] Álláspontja szerint a felülvizsgálni kért jogerős ítélet nem jogszabálysértő, az elsőfokú bíróság megalapozott határozatot hozott.

[17] Arra hivatkozott, hogy az alperes köteles lett volna az Ákr. 62. § (1) és (2) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tenni, azaz vizsgálni azt a körülményt, hogy a működési engedély módosításának jogszabályi feltételei fennállnak-e. Ezen feltételek közé tartozik az OMSZ-szel kötött személyes közreműködői szerződés, a felelősségbiztosítás, továbbá a kötelezettségvállaló nyilatkozat. Az orvosi ügyelet csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő szerződés megkötését követően látható el.

[18] A Kp. 117. § (3) bekezdésére utalással arra is hivatkozott, hogy nem volt az elsőfokú peres eljárás tárgya annak az érvelésnek a vizsgálata, mely szerint a központi ügyeleti ellátást szakmaként a módosított működési engedély nem rögzíti. Állította továbbá, hogy az alperes a felettes szerv iránymutatását az elsőfokú peres eljárásban nem csatolta, ezen iránymutatás egyébként sem bír a határozat jogszerűsége szempontjából jelentőséggel.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy az – az alábbiak szerint – alapos.

[20] A Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között – a megjelölt jogszabálysértések mentén – vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján kellett döntenie.

[21] A Kúria szem előtt tartotta, hogy már több, hasonló tényállású ügyben hozott határozatot (Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6.). Ezekben az ügyekben azonos jogkérdés képezte a jogvita tárgyát, azaz, hogy az egészségügyi szolgáltató működési engedélyének módosítását önmagában megalapozza-e az ügyeletben való részvétel jogszabálmódosítással előírt kötelezettsége.

[22] A perbeli ügy tényállása szerint a felperes egészségügyi szolgáltató a Korm. r. 11. § (1) bekezdése alapján részére kiadott működési engedély alapján házi gyermekorvosi ellátást biztosít. A működési engedély kiadásakor az alperes egészségügyi államigazgatási szerv e szakmára vonatkozóan ellenőrizte a felperes Korm. r. 9. § (1) bekezdés *a-c)* pontjainak való megfelelését.

[23] Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a értelmében az OMSZ gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról. Az ESZCsM r. 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az OMSZ-szal kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában. A háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM r.) 2023. június 1-jétől hatályos 4. § (2) bekezdés *e)* pontja alapján a háziorvos feladatkörébe tartozik a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszeri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel.

[24] A területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatókat (háziorvosok, házi gyermekorvosok) a 2023. január 1-jétől hatályos rendelkezések szerint ügyeleti szolgálatban való részvétel kötelezettsége terheli, akár a nevükben ellátást nyújtó háziorvos, akár helyettes orvos útján. Az ügyelet ellátásával, az abban való részvétellel kapcsolatos kötelezettség közvetlenül a jogszabályi rendelkezésekből ered {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [93]}.

[25] A Korm. r. 14. § (1) bekezdése szerint, ha az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedély módosítására okot adó körülményről hivatalból értesül, a működési engedélyt hivatalból módosítja. Az új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes – a szakmai felettes szerv utasításával összhangban – a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a házi gyermekorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „*Nem vesz részt ügyeletben*” helyett „*Központi ügyeletben látja el*” adatra módosította. A módosítással a működési engedély kötelező tartalmi elemében

[Korm. r. 11. § (2) bekezdés *k*) pontja] történt változás, nem pedig abban szakmában, amelyre eredetileg a működési engedélyt kiadták {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [49]}.

[26] Az elsőfokú bíróság összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyeletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit. A jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával – az iratokból megállapíthatóan – az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [51]}.

[27] Az ügyeletellátási kötelezettség nem végezhető el csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő, az ESzCsM r. 15. § (6) bekezdésében és az EüM r. 4. § (2) bekezdés *e*) pontjában deklarált szerződés megkötése révén {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [94]}. Ebből következően a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügyelet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyeletben ténylegesen nem működhet közre a háziorvos, a házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a Korm. r. 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyeleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [53]}.

[28] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében téves jogértelmezés alapján helytelen következtetésre jutott. A perbeli ügyben nem a felperes részére kiadott működési engedély jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. A működési engedélyben kötelezően feltüntetendő, ügyeletben való részvételre vonatkozó adat módosításával az alperes nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik szakmára, így a módosítást nem kellett, hogy megelőzze a szakmára előírt feltételek – újbóli – tisztázása. A felülvizsgálati kérelemben ennek (a működési engedélyben megjelölt szakma változatlanságának) alátámasztására felhozott érv nem ütközik a Kp. 117. § (3) bekezdésébe, mert nem új jogalapra, tényre vagy körülményre vonatkozik. Kizárólag annak van jelentősége, hogy a 2023. évben a felperes működési engedélyének egyik kötelező tartalmi elemében a jogszabályok kötelező előírásánál fogva változás következett be, ezért az alperesnek hivatalbóli módosítási kötelezettsége keletkezett, e körben nem volt mérlegelési lehetősége.

[29] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[30] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria jelen végzésben írt jogértelmezését követve kell újból döntenie a felperes keresetéről, az ott megjelölt valamennyi eljárási és anyagi jogi jogsérelemről. Az Ákr. 104. § (3) bekezdés *a*) pontjával kapcsolatos kereseti érvelés elbírálása során tekintettel kell lennie a Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9. számú határozatában kifejtettekre is.

[31] Figyelemmel arra, hogy a Kúria jelen ügyben ítélező tanácsa jogkérdésben nem kívánt eltérni a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, ellenkezőleg: határozatát a Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6. számú határozatokban is már kifejtett jogértelmezésre alapította, ezért a jogegység érdekében előzetes döntéshozatali indítvány előterjesztésére nem volt szükség [Bsz. 32. § (1) bekezdés b) pont].

A döntés elvi tartalma

[32] *A háziorvosi alapellátáshoz kapcsolódó ügyelet ellátási formájában jogszabálmódosítás folytán bekövetkezett változásra tekintettel az egészségügyi szolgáltató működési engedélye további vizsgálat nélkül hivatalból módosítható.*

Záró rész

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[34] A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel határozott.

[35] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. július 1.

Dr. Varga Zs. András s.k.

a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter s.k.

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.

Kúria
VII.Kfv.37.356/2025/5

9

előadó bíró

bíró

Dr. Remes Gábor s.k.

Dr. Szilas Judit s.k.

bíró

bíró